

Verjnuarmu, Haovvan Takkoo

Kvelen pitkin synkkee polokuva kylymn syksyn yn
Hiekka rahisoo kenkien alla, en ou viikkoon mitt syn
Hautuumua eess siint ja lepakot sen yll liit
Pumppu hakkoo kahtasattoo, vielkh ruumiita riitt

Haovvan takkoo
kuuluu inij houkuttelevia, on pakko mnn kaevamaan
Haovvan takkoo
ruumiit minulle huutelloo, on pistv ihmisliahoo maestamaan

Hautuumua usvassa leppee, on joku sen tehn isolle melle
Nyt alakaa jo mieljseota, pitskhn mnn kottiin kjelle
Ei ou ilimassa mittn inij, vuan nyt rautaportti kolahtaa
Voe vittu alako pelottaa ja paska housuun kohta valahtaa

Tekk mieljimmeisen lihoo ja etin sopivan haovvan
Ei ou mitt mill kaevoo, vuan onneks lysin sorkkarauvvan